

A feljelentéssel való fenyegetés nem jogellenes, ha a fenyegető jóhiszeműleg teszi fel, hogy követelése áll fenn a megfenyegetettel szemben. Ugyanaz az alapelv akkor érvényesül, ha a fenyegető a büntetőeljárás folyamata alatt nyilatkozik úgy, hogy ellenfelét börtönbe juttatja. Az ily nyilatkozatnak csak az az értelme lehet, miszerint a vele fenyegető nem fog semmit sem elkövetni a büntetőeljárás rendes folyamatának megállítása érdekében. Egy ily nyilatkozat nem jogellenes fenyegetés, mert nem oly alkalmas eszköz, amely a jognak ellentmondana. Nincs az ily nyilatkozatnak tényleges tartalma, mert hiszen a nyilatkozó magánembernek nem áll módjában a közjogi jellegű büntetőeljárást befolyásolni. Az ily fenyegetéssel kicsikart tartozás-elismerés tehát meg nem támadható. (R. G. 20. U. 14.184/1927.)

— ga —

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Előző tartalékolás hiányában a folyó évben kifizetett kamatok a mérlegszerű nyereséghez nem adhatók hozzá, mert azok az előző üzletévet terhelik. (Közgazgatási bíróság 15.780/1927. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy a kedvezményes hus és zsir elárúsító akció lebonyolításához szükséges és a banktól igénybe vett váltóhitel után 1924 évre esedékessé vált és az 1925 üzleti év terhére kifizetett kamatok a mérlegszerű nyereséghez hozzá számították. A bíróság ezt a kifogást alaposnak találta. A pénzügyigazgatóság azon az alapon tagadta meg az 1924 évi kamatok levonását, hogy az adóztatásra kerülő üzletév eredményét csakis az üzletévet terhelő kiadások befolyásolhatják és az üzemnek módjában lett volna az 1924 évre esedékessé vált kamatok az 1925 évi január 1-jei megnyitó mérlegben mint passzív tételt szerepeltetni, amely esetben ezek a kamatok az 1925 évi üzleteredményt csökkentőleg nem befolyásolták volna. Az 1925 évre esedékessé vált kamatok a pénzügyigazgatóság az első fokon megállapított adóköteles nyereségből levonta és ezzel elvileg elismerte azt, hogy a szóbanforgó váltóhitel kamatai levonható tételt képeznek és a vitás kérdés csak az, hogy a visszamenőleg kifizetett kamatok levonhatók-e, vagy sem. Az 1925 évi 400/P. M. számú p. ü. min. H. Ö. 11. §-ának (1) bekezdése szerint az adókövetés alapja az adóévet megelőző évben lezárt üzleti év adóköteles nyeresége, amelynek megállapításánál a 12. §. (1) bekezdése szerint a mérleg egyenlegéből kell kiindulni és az adóalap kiszámításánál a nyereség-veszteségszámla bevételi és kiadási tételei az irányadók. Helytálló tehát a panaszszal megtámadott határozatnak azon indokolása, hogy az adóztatásra kerülő üzletév eredményét csakis az üzletévet terhelő kiadások befolyásolhatják mégis azzal a kiegészítés-

sel, hogy az üzletévet terhelő mindaz a kiadás, amely az üzletévben felmerült és a nyereség-veszteségszámlán kiadás-ként ki van mutatva, mert habár a fizetés már korábban esedékessé vált, mégis tartalékolás hiányában a nyereség-veszteségszámla terhére teljesítettett és ezért annak az üzletévnek eredményét terheli, amely évben tényleg kifizetésre került. Nem lehet tehát az 1925 évben kifizetett kamatok egy részének levonását azon a címen megtagadni, hogy a kamatok visszamenőleg 1924 évre fizettettek, mert a vállalat az 1924 évi mérlegben az esedékessé vált kamatokat nem tartalékolta, azok tehát a kifizetés folytán az 1925 üzletévet terhelték.

A szerzői és kiadói jog adómentesen nem irható le. (Közigazgatási Biróság 2.134/1928. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy a szerzői és kiadói jogok értékéből leírt 1500 pengőt a mérlegszerű nyereséghez hozzászámították. A bíróság a kifogást alaptalannak találta. Az 1927. évi 400/P. M. számú pénzügyminiszteri H. Ö. 12. §-ának (1) bekezdése szerint az adóköteles nyereség megállapításánál a mérleg egyenlegéből kell kiindulni és az adóalap kiszámításánál a nyereség-veszteségszámla bevételi és kiadási tételei irányadók, ha csak a 13—18. §-ok ellenkező rendelkezéseket nem tartalmaznak. A 13—18. §-ok pedig részletesen felsorolják azokat a tételeket, amelyeket az adómérleg felállításánál a nyereséghez hozzá kell adni és a nyereségből le kell vonni. A H. Ö. 13. §-a részletesen felsorolja azokat a teher tételeket (kiadásokat, leírásokat, stb.), amelyeket az adóalap kiszámításánál a mérlegszerű nyereséghez hozzá kell adni és a 13. §. 13. pontja szerint a 14. §-ban felsorolt tartalékalapokon kívül bármely más célra is bármely elnevezés alatt tartalékolt összegek adókötelesek. A tartalékolás történhetik oly módon is, hogy a vállalat vagyonát a valóságos értéknél kisebb összegben tünteti fel: vagyis a cselekvő vagyon értékéből leírt. A 14. §. részletesen felsorolja az adómentesen eszközölhető leírásokat. Az a leírás tehát, amely a 14. §-ban felsorolva nincsen, a 13. §. 13. pontja szerint adóköteles. Panaszos azt vitatja, hogy a szerzői és kiadói jogok értékéből a H. Ö. 14. §-ának 4. pontja alapján adómentesen leírhat. A 14. §. háromféle címen engedélyez adómentesen leírását. Értékcsökkenés címén a 14. §. (1) bekezdésének 3. pontjában az épületek, gépek, gyári eszközök, üzleti felszerelések és berendezések elhasználása által előállott értékcsökkenésnek pótlására, vagyis az üzletvitel céljára szolgáló használati tárgyak értékéből, amely tárgyak közé a szerzői és kiadói jogok nem sorolhatók. Ezen tárgyak közé tartozik panaszos vállalat üzleti berendezése, amelynek értékéből a vállalat adómentesen leírt. Háramlás címén a 4. pont alapján ingyenes háramlás esetében és panaszos vállalat panaszában a 14. §.